

El títol és molt ambiciós amb només 1 setmana de vacances i al nostre ritme, però hem aprofitat aquests dies per anar a conèixer un trosset de sud. A l'estiu la calor fa insuportable explorar aquella zona i és per això que hi hem anat ara.

El dia de Nadal vam conduir fins a la [Vall d'Uixó \(Castelló\)](#), l'endemà vam descobrir les [Coves de Sant Josep](#), per on transcorre el riu subterrani navegable més llarg d'Europa, a primera hora no hi havia gaire moviment, així que vam comprar les entrades i ens vam endinsar cap a les profunditats de la terra... ens estem aficionant a visitar coves, són un atractiu diferent que enriqueix molt les nostres rutes.

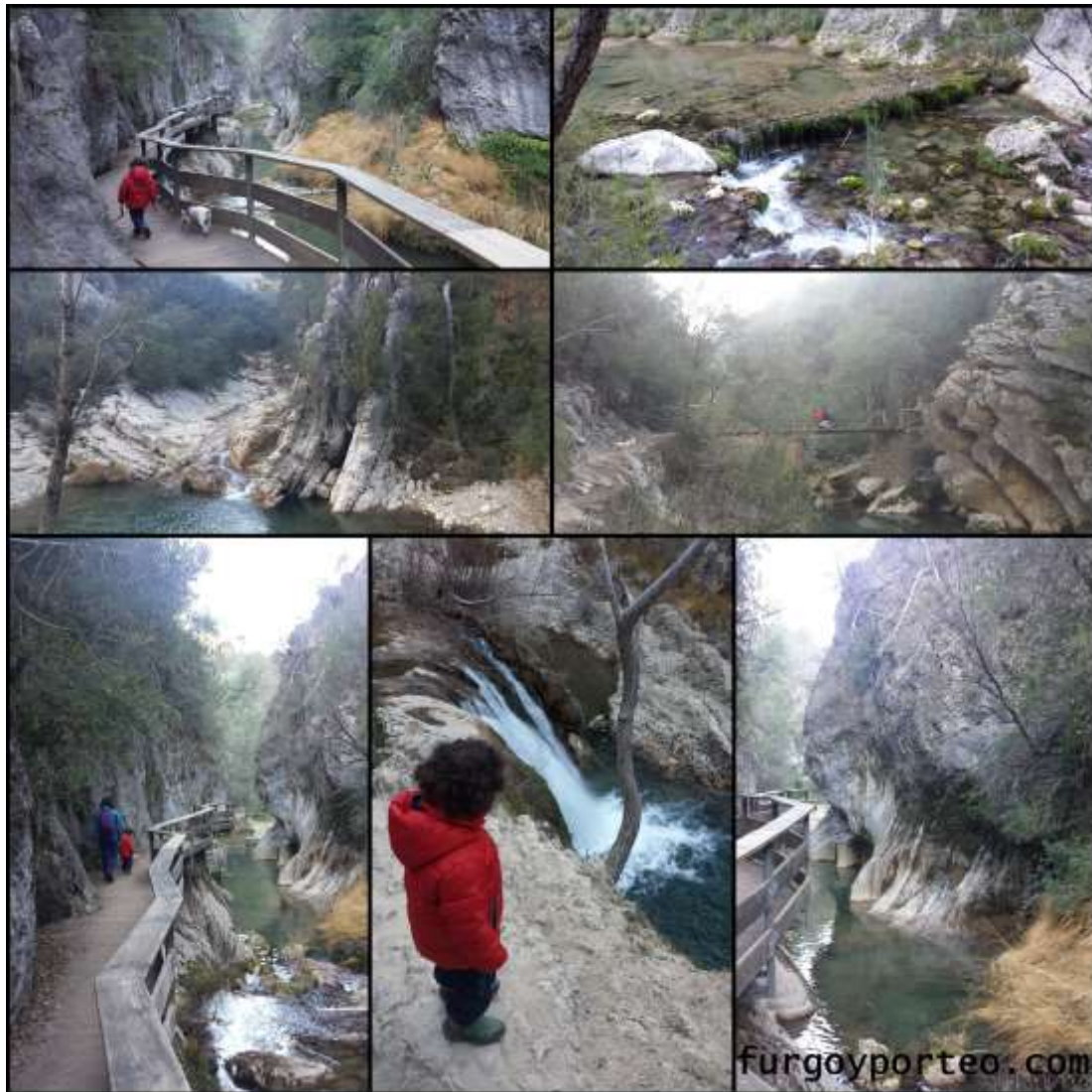
Un cop a dins, es caminen uns metres i s'arriba a l'embarcador, on un "gondoler" condueix la barca de fusta entre les formacions rocoses només amb un pal, el bebe no li treia l'ull de sobre... és fascinant conèixer la cova des d'aquesta perspectiva... es fa un recorregut amb barca, es baixa i es fa una altra part de l'itinerari caminant i et torna a recollir la barca per a tornar-te al punt inicial lliscant sobre l'aigua. La visita no és llarga però és una manera diferent de descobrir una cova i ens va agradar molt.

Era hora de seguir avall, així que quilòmetres i quilòmetres fins a [Riópar Viejo \(Albacete\)](#), on vam parar a dormir per al dia següent fer un passeig fins al **naixement del Riu Mundo**, enclavat dins del [Parc Natural de los Calares del Río Mundo y de la Sima](#). A les hores que anem nosaltres encara no hi havia ningú. La pista està molt ben indicada i hi ha dos miradors a diferents altures per apreciar la gran cascada d'uns 80 metres. En aquestes èpoques de l'any i amb el temps que està fent, l'aigua que baixava era escassa i li feia perdre tota l'espectacularitat que té quan baixa plena, però ens quedava de camí i fou una bona manera de començar a escalfar les cames pels km que hauríem de caminar en els propers dies...

La propera parada la vam fer en plena [Sierra de Cazorla](#), al **Riu Borosa** i la seva famosa i transitada **Cerrada de Elías**. Havia vist fotos espectaculars d'aquesta **Sierra** i tenia moltes ganes de venir, tot i això, les excursions més interessants són encara inassolibles tant per a les cametes del nostre bebe com per a la nostra furgo, ja que alguns accessos són per pista i són riscos que no podem prendre a dia d'avui. L'excusa perfecta per a tornar-hi més endavant!

La tarda la vam dedicar a conèixer els animals de granja propers al començament de la ruta

Per tant, dilluns 28 vam començar a caminar ben d'hora paral·lels al [riu Borosa](#), diuen que aquesta és la ruta més freqüentada de tota la **Sierra**, val a dir, que per a mi, que sigui transitable en gran part per 4x4 i estigui inclús "asfaltada" en algun tram, li fa perdre molt encant, tot i això, és una bonica excursió, sempre és agradable caminar pel costat del riu. Nosaltres anant amb el bebe vam decidir fer només el tram que arriba fins a la **Cerrada d'Elías**, el sender continua bastant més, però 9 km són prou per als 2 anys i mig que té. La **Cerrada** és la part més atractiva, de passarel·les enclavades a les parets de roca per poder caminar per sobre el riu, és molt bonic però també molt curt aquest tram. Ens vam aturar a tirar 4 pedres al riu i vam emprendre el camí de tornada, que ara sí començava a estar una mica més transitat que a l'anada.

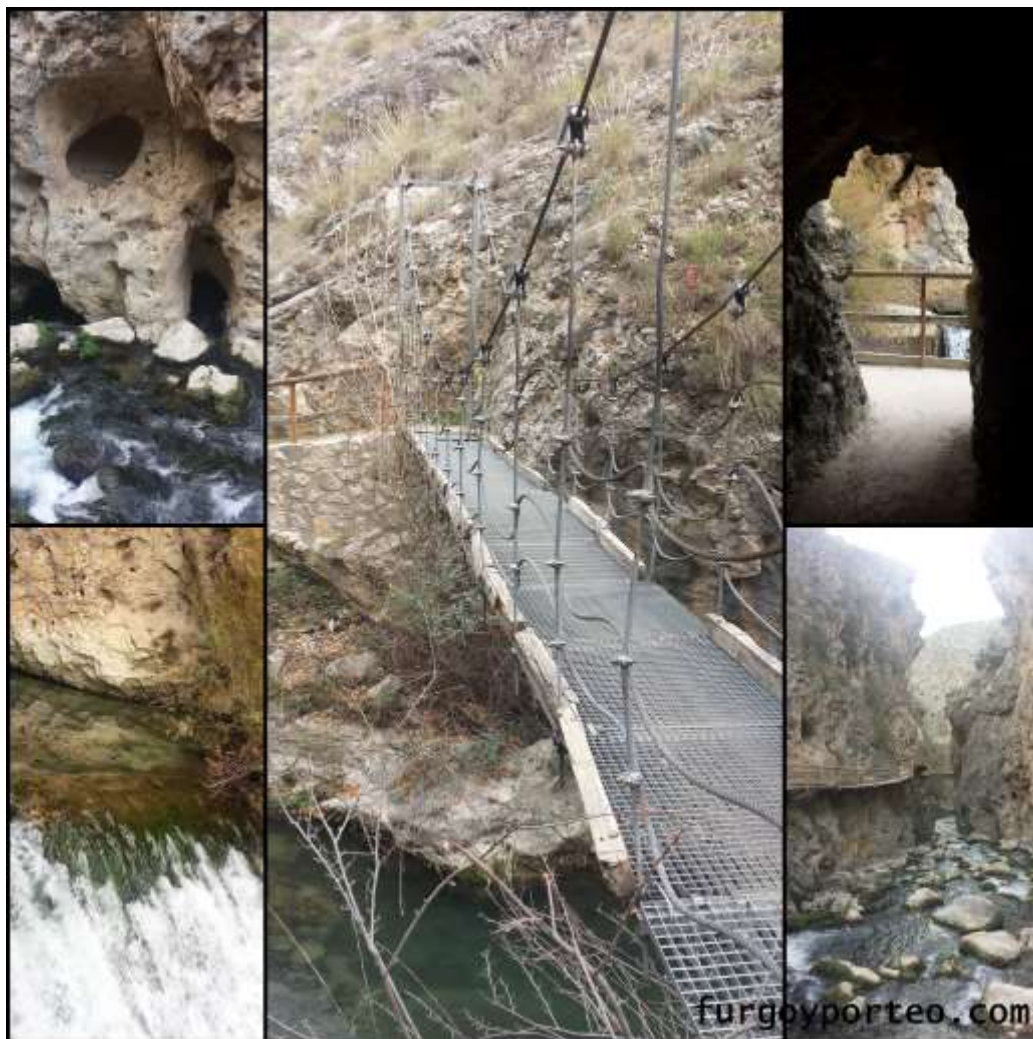

A la tarda ens vam acostar a veure la [Cerrada del Utrero](#) que està molt a prop. És una excursió curta però que és atractiva durant tot el recorregut que transcorre entre altes parets de roca sobrevolades per rapinyaires per on s'esmuny el **Riu Guadalquivir**. Les formes capritxoses de les roques erosionades per l'aigua ens recordaven la zona dels Tsingy a Madagascar, precioses.

Ara tocaven més quilòmetres de furgo entre oliveres, milions i milions d'oliveres per tot arreu i passos de vianants elevats, aquesta va ser la tònica d'aquest tram de viatge.

Finalment vam arribar a [Castri](#), un poblet presidit per un gran turó a tocar de l'embassament de **El Portillo** on vam dormir per al dia següent fer la **ruta de les passarel·les del Riu Castri**. És una ruta molt curta però molt bonica, les passarel·les són de fusta i et donen una sensació d'inseguretat que encara fa més peculiar la ruta, hi ha pont penjant, túnel i tots els atractius que fan la caminada més especial i atraient per als menuts. El camí està molt ben senyalitzat i tot i que és circular, un cop passats els túnels, recomanem tornar enrere i gaudir de nou de l'espectacle, perquè el camí segueix amb un desnivell important per a donar la volta al poble però sense cap més interès.

Ara era l'hora d'arribar a [Granada](#), la primera ciutat on vam viure plegats com a parella, ja fa uns quants anys, on vaig fer l'últim any de carrera. Després de jugar a l'skate park, al parc infantil i aprofitar per dutxar-nos i demés, ens vam acostar a un mirador per gaudir de la imatge de **L'Alhambra** il·luminada en la foscor de la nit.

Al dia següent vam patejar la ciutat, vam anar al **mirador de St. Nicolás**, vam perdre'ns per l'**Albaicín**, vam passejar pel centre i la Catedral, vam comprar tés...

Vam posar rumb a [Málaga](#), vam parar al [Rincón de la Victoria](#) on vam explorar el passeig marítim abans de sopar i vam dormir a les portes de la [Cova del Tresor](#).

L'endemà era dia de **coves**, al matí vam haver d'esperar fins a les 10:45h que obrissin la **Cova del Tresor**, tardíssim pel meu gust, però bueno. Aquesta **Cova** és una de les 3 úniques coves d'origen marí conegudes al món, les altres dues estan a Mèxic i a la Xina. Així que és una cova excepcional, ja que es va formar com a cova submarina i després va emergir sobre el nivell del mar, la barreja de la part formada sota l'aigua amb les filtracions i erosions d'aigua dolça un cop a la superfície, li donen un caràcter molt especial. Diu la llegenda que durant l'època àrab un emperador hi va amagar un tresor, més tard un dels buscadors hi va trobar 8 monedes d'or i va contribuir a allargar la llegenda.

El millor és que vam fer la visita guiada sols i un cop rebudes totes les explicacions, ens van deixar assaborir al nostre ritme, tots els racons de la cova. Una gran experiència.

I l'altra **cova** del dia va ser la [Cova de Nerja](#), que la podríem definir com a ESPECTACULAR. És enorme i preciosa. No té el joc de llums i música que té [El Soplao](#), però és tan gran que no necessita complements. Les estalactites que s'ajunten del sostre i de terra són increïbles, miris on miris, et sorpren cada detall. 100% Imprescindible.

A la tarda vam conduir fins a [Monachil](#), on vam passar la tarda per al dia següent fer la ruta dels **Cahorros**. Al sortir estàvem sols al pàrquing, vam començar a caminar pels **cahorros alts** i vam fer-la circular tornant pels **cahorros baixos**. El sender està habilitat amb proteccions laterals, hi ha un pont penjant i es travessen coves per rapisses laterals enclavades a les parets de roca. En un punt de l'excursió hi ha una senyal de l'ajuntament de carrer tallar per desprendiments, el terra estava esllavissat i per prudència, contant que anem amb un bebe, vam fer marxa enrere.

Ara sí, el pàrquing estava a tope, al·lucinant que el dia 1 de gener hi hagués tantíssima gent, era un formiguer. Vam dinar i vam emprendre el llarg camí de tornada... centenars i centenars de quilòmetres, vam parar a [Sagunt](#) a dormir i l'endemà vam acabar de completar el quilòmetres que faltaven fins a casa. En total més de 2.000 km en una setmana, una bogeria vist així, però un altre viatge en família que ens ha permès descobrir junts llocs meravellosos.